

Periòdic il·lustrat que sortirà, almenys, dues vegades al mes. - Preu: 20 céntims

Salut, olotins: Mesos enrera ens va plaire presentar-vos-el. Avui hem de dir-vos que la calor li ha dilatat la corda i per tant, caldrà posar-n'hi una de nova. Però estigueu tranquils que, dintre poc, ja canviada la corda, trucarà més fort encara. A reveure, doncs!

PER L'ESTATUT

Es l'hora de Catalunya. Per això és l'hora dels catalans. De tots els catalans, sense distinció de matissos i d'idees; de tots els catalans amb ciutadania. No és pas l'hora dels borts, dels deshonrats, dels trànsfuges, dels dictatorials, dels enemics acèrrims de la llibertat de Catalunya: la seva hora actual, és l'hora dels folls. Nosaltres, sobre una nau de veles turgents, virem camí d'Europa segle XX. La nostra Pàtria, la Nació Catalana, començà un segon esplendor. Per la voluntat experta i indomable del nostre poble, tornem cap aquells temps gloriosos de l'Estat Català, governat en forma democràtica, pel Parlament més vell d'Europa; cap aquells temps gloriosos que la nostra Catalunya promulgava el primer Codi internacional dels temps moderns: el Consolat de mar. Anem amb la nostra íntegra personalitat cap a la vanguardia de les democràcies espanyoles, que volem que siguin capdevanteres de les democràcies d'Europa.

Cal, però, perquè això sigui factible, que de tots els indrets de Catalunya s'aixequi l'unànime clamoreig d'afirmació rotunda, a favor de l'Estatut que ens és precís portar a Madrid perquè ens sigui reconeguda la nostra personalitat, per vies legals i democràtiques.

El dia 2 d'Agost la Catalunya entera votarà la seva Llibertat. Cal que ningú s'inhibeixi. Tots i tothom a votar per l'Estatut.

Voteu l'Estatut de Catalunya!

L'Aigua de La Pinya

Es una vergonya que durant aquests mesos d'estiu, que és quan es necessita més aigua, i mentre els senyors la tenen a mils litres per a regar quatre plantes raquíiques, els obrers ens trobem que amb prou feina ens podem rentar la cara.

Hem rebut moltes i moltes raonades queixes sobre aquest afer, ja que tots els pisos que tenen aigua de La Pinya (per dir-ho millor, que tenen el canó) fa una pila de setmanes que no en tenen ni gota.

Senyors encarregats de donar l'aigua de La Pinya: ¿que és que hi ha algú que us dona propina? ¿La doneu tota a ells? I la premsa setmanal, perquè no s'ha ocupat de tan greu problema?

Llevat d'«Acció Ciutadana» que hi hem vist uns articles sobre el problema de les aigües, que n'han dit «El Deber» i «La Traïció»? Aquesta gent si que pot dir-se que només toquen les tecles que els convé.

Les autoritat deurien prendre carta en l'afer, perquè ens consta que ben repartida hi ha aigua per tots, i no és just que continuï aquest tracte de favor injust envers les classes acabalades.

Puntualitzant

Fa dies que En Joan Bastons (ens balla pel cap que es diu Joan) de Sant Feliu de Pallarols, que fa de mestre a can Bastans, realitza una forta campanya contra l'Estatut de Catalunya i contra totes les coses de Catalunya.

L'altre dia, sortint dels Catòlics, de sentir el míting a porta tancada que les dretes varen celebrar per la proclamació de la seva candidatura, deia en veu alta que el que més l'havia indignat era que els oradors haguessin parlat a favor de l'Estatut i de Catalunya. Senzillament: nosaltres no estem disposats a que continuï aquesta indecència. Nosaltres no permetrem que un home que fa de mestre a Catalunya, un home que es dedica a la formació espiritual de joventut catalana, realitzi una campanya de difamació de la personalitat de Catalunya, digna tan sols d'un orangutà.

Nosaltres passem les nostres queixes a l'inspector provincial de primera ensenyança, senyor Junqueres. Oh, i més: per tant com un home amb una fòbia tan arrelada, és impossible que no la manifesti en tots els ordres i en tots els moments de la vida, nosaltres demanem que li sigui efectuada una inspecció en la seva escola

per tal de comprovar si compleix estrictament les inspiracions i desitjos de l'actual ministre d'Instrucció, senyor Domingo, i si dintre l'escola realitza idèntica campanya que ha d'ésser punible per quan és contrària a la dignitat ciutadana i a la Pàtria.

DE L'AJUNTAMENT

RESPONSABILITATS, ENCARA!

Ningú no podrà veure en els nostres escrits, impacients, demanant l'exigència de responsabilitats als dictadorets locals, el més petit atac als nostres volguts consellers, ni el desig de mortificar-los, per quan insistim, en cada número pel mateix afer, reconeguent la seva bona voluntat, trabada per tràmits burocràtics que caldria, tanmateix poder ultrapassar.

Ens diuen amics nostres, que ben aviat seran exigides algunes responsabilitats i per aquest motiu, nosaltres tenim la satisfacció immensa, de felicitar als regidors que prendran aquests acords ja que fet i fet això es deu al poble al que se li prometia formalment que les responsabilitats serien exigides, i és de bona llei donar el que s'ha promès.

Això està molt bé, però hi ha altres afers (potser no tenen res de comú amb les responsabilitats) que no han estat tractats—al nostre entendre—com calia.

Segurament que formalismes, ho impideixen; el cas és que tothom desitja veure, destituït al farmacèutic Fajula que es va nomenar ell mateix farmacèutic titular amb un sou de X pessetes anuals. La supressió d'una plaça d'arquitecte (aquest luxe que costa 2000 pessetes anuals que el senyor Arau volia mantenir, no pot ésser continuat per un Ajuntament que vulgui passar per auster, com és el nostre primer consistori de la República).

Viatges, subscripcions a l'Anido i altres, segons una relació publicada a l'«Acció Ciutadana» i a la «Gaseta d'Olot», entenem que són quantitats que cal reintegrar a l'Ajuntament i destinar-les a Cultura i Beneficència.

Altra qüestió que cal revisar és aquella moixiganga d'oposicions per proveir el càrrec de director de l'Escola Municipal de Música.

Es del domini públic que els nomenaments eren fets molt abans de fer-se la moixiganga d'oposició.

No desitgem la desaparició de l'Escola Municipal de Música, això no! Desitgem l'anul·lació de les oposicions i la reorganització, per mitjans democràtics i legals, sense cap favoritisme per ningú, amb un tribunal competent, seriós i amb garanties de neutralitat i desapassionaments.

De totes maneres supeditariem la despesa de les 11000 pessetes que costa a les necessitats de la població.

Perquè, ciutadans, no és just que tinguem la gran escola de música, i no tinguem una càtedra de català. Conservem l'escola de música, però abans, cal que sapiguem parlar i escriure bé.

No es poden començar les cases per la teulada, perquè aleshores el treball i l'esforç de la població és d'efecte negatiu.

No seria millor que una escola de música una escola d'estudis comercials? Preferim totes dues, però si hem de triar, veiem que abans de fer postres ens convé dinar.

Ens atrevim, doncs, a exposar la nostra opinió compartida per un sector important de la massa liberal i republicana de la ciutat, per si els nostres consellers la creuen viable.

Nosaltres som els primers interessats en l'èxit de la majoria republicana en el nostre Ajuntament i creiem que aquest camí els hi portaria amb tota seguretat.

El poble demana; el poble exigeix.

Responsabilitats!! No es pot doncs defraudar al poble! Cal exigir-les sense contemplacions.

EL GUAITA

Una de les majors garanties de la pau és que dins un Estat no hi hagi causes de descontentament albiradores de fora estant. Mentre l'ànima de Catalunya no sigui respectada, d'aquestes causes n'hi haurà dintre de l'Estat espanyol.

Cal que voteu a favor de l'Estatut.

«EL DESPERTADOR» REPOSA

Com molt bé ha dit en Dova a la primera plana, EL DESPERTADOR reposarà, però hem de dir-vos que el repós ha estat imposat per les circumstàncies actuals i la calor, la calor sobretot.

Actualment estan en voga les vagues i com que els nostres redactors són uns vagos, s'han declarat en vaga, i per desfer tot aquest nus no hem tingut més remei que accedir a llurs pretensions, que no son poques, llegiu sinó:

Quaranta dies de vacances i gastos pagats i estatge en els millors Hotels de la Costa Blava, Niza, Cannes, Montecarlo o bé Biarritz, perquè ens han dit que allà barrejats entre gent de gran mont, Embaixadors, títols nobiliaris, Cocots Parisiens, estafadors internacionals, professionals del robo i del crim, Prínceps i Maharajàs. Agafarem aquell tracte Cosmopolita i Internacional i amb una il·lustració tan sòlida de l'Ambiente

i de la vida que ens permetrà fer uns grans reportatges que transportats a les planes d'EL DESPERTADOR, faran del nostre periòdic un dels millors d'Europa.

Davant d'aquestes raons tan convincents hem tingut de claudicar i veus ací que mentres esperem la tornada d'aquests bons amics EL DESPERTADOR reposarà.

P. R. O. PIETARI

L'esperit d'equitat, el voler que la justícia substitueixi la força en les relacions entre els Estats i els pobles, pledeja en favor de Catalunya. No hi ha d'haver pobles amb l'ànima esclavitzada.

Cal que voteu a favor de l'Estatut.

L'Humor estranger

(Seleccionat per Lewi)

A l'Estació:

— Escolti: falta molt per arribar el tren?

— No pot tardar gaire; aquí ja hi ha el gos del maquinista.

(«Judge», New-York)

En una sala de ball, una parella està excessivament acostada.

La senyoreta:— Jove, faci el favor; entre V. i jo deu haver-hi almenys mig pam de distància.

El jove:— Perdoni; no vull que es queixi: entre V. i jo n'hi haurà un pam.

(«La Cigale», París)

Un lladre entra a una casa i a l'entrar-hi fa caure un test. Amb el soroll, l'amo es desperta.

L'amo:— Qui hi ha?

El lladre:— Ningú!

L'amo:— Respiro; hauria dit que hi havia algú.

(«Tarari», Niza)

Aniversari:

— Pepet, avui fa un any que ens vàrem casar; podríem celebrar-ho matant el gall gros.

— No sé perquè. Quina culpa hi té el gall si jo vaig fer un disbarat?

(«Ric a Rec», París)

A la caserna:

Un ordenança:— Capità, un soldat de la primera companyia se li ha disparat el fusell, quedant greument ferit.

El capità (que està molt enfeinat):— Que es presenti immediatament.

(«Chec-Chec», Abisínia)

En una reunió:

— Quina calor que hi fa en aquesta sala; és insuportable! Miri com suo...

— Es que Lewi fa xistes.

— Així no parli més.

LEWI

No és pas fundant-nos ni en títols d'honor ni en antecedents històrics que pledegem pel nostre poble. Catalunya no és pas una bella romanalla arqueològica: Catalunya és el fet viu d'una realitat conscient.

Cal que voteu a favor de l'Estatut.

Cultura Física

Han passat sense pena ni glòria la majoria dels partits celebrats en el camp de l'estació.

Els nostres jugadors s'ho han agafat amb una calma que creiem serà necessari fer-els-hi una operació de *trigémino*.

En dir que tots els partits han estat a l'alçada de la calor ja queda dit que han estat «partits d'estiu».

— Demà tindrà lloc el gran partit a benefici dels obrers afectats per l'atur forçós. Per aquest sol fet esperem veure al camp tota l'afició olotina i a la no afició; aquests actes mereixen l'assistència de tothom.

Els equips s'aliniaran com segueix:

Equip de Veterans: Güell R.; Compte, Freixa (a Pasta); Fresno, Güell D., Traiter I; Pagès, Domènec, Gràcia, Torra, Roura.

Olot F. C.: Arbós; Pau II, Descals; Foradada, Traiter II, Picola; Puig, Saez, Oliva I, Oliva II, Pujol.

Ens plau publicar, perquè l'hem cregut d'interès, la lletra que l'ex-jugador del «F. C. Barcelona» En Climent Gràcia, ha contestat amb motiu d'aquest partit al nostre amic, Domènec Güell:

«Senyor En Domènec Güell.—Apreciat amic: Rebuda la teva, i enterat del que em dius, em resta a dir-te que estic molt agraït a la deferència que teniu envers jo, i accepto de tot cor en principi la idea, però depèn dels tràmits a seguir per a obtenir el permís necessari.

Jo ja sabeu que futbolísticament la meva vàlua no val res (80 i pico de kilos) però amb tota la meva modèstia, recordant també als bons amics i al digne poble d'Olot, em considero feliç si la meva senzilla, però lleial, ajuda pot ésser útil per aquest acte tan humanitari.

D'interessos, ni parlar-ne, i mentre espero donar-te la contesta definitiva, saps que pots i podeu disposar del teu amic, *J. Climet Gràcia*.»

excursionisme

Els nostres estimats amics, Vicens Solé i Josep Serra, aprofitant els dos dies de festa de Sant Jaume, aniran a rentar-se els peus al Mississipi.

Aquests intrèpits excursionistes, es veuen obligats a usar *sabates amb freno* degut a la seva lleugeresa inexplicable.

Ni un sol català normal, equilibrat, assenyat, intel·ligent i astut, deixarà de votar i fer que votin l'ESTATUT.

Trucades de EL DESPERTADOR

Les relacions entre la Carmina i l'elegant i jove futur advocat lliguero deuen ésser cosa sèria, doncs sembla que s'ho hagin agafat a preu fet. Esperem que ens passin la invitació pel dia de les noces, i prometem regalar-los-hi el llit i la calaixera. Com que la Carmina és amant de ballar sardanes, també li regalarem unes espartenyas del 46, perquè no li facin mal els ulls de poll.

■ A can Fontanella tenen una orquestrina molt caia. A més de l'humorada de donar cada festa als balladors una exposició de roba blanca, entre ballable i ballable s'entreenen a organitzar concursos de *xistes malos*. Com que nosaltres no ens veiem amb cor de trobar el qualificatiu adequat, donarem alguns botons de mostra, deixant que els mateixos lectors hi facin el comentari:

.....

Comença el simpàtic «Torriente» tot refilant-se el bigoti:

—Sabeu qui és l'home que només de dir-li el nom se li desitja la mort?... Doncs és l'Ocalà Zamuera. (Llegeixi's Alcalà Zamora).

.....

Ara és el noi *Abierto* el que, posant-se la *pipa* damunt els genolls, hi etziva aquesta:

—I sabeu perquè a Sant Privat de Bas varen guanyar les dretes?... Doncs perquè aquella gent beuen a *galet*. (Es clar, com que *s'han privat de vas!*)

.....

I degut a que era el mateix dia de les eleccions que tingueren l'acudit de posar-se aquells pantalons i aquelles camises d'una blancor immaculada, i de deixar-se les americanes a casa, al preguntar els joves el motiu de que anessin disfressats així de *colomets*, el *sandunguero Làsticos*, resguardant-se darrera la trompeta, contestà:

—Anàvem a La Pinya a fer vots, i de sobte ens han barrat el pas uns homenassos, amb un posat gens tranquilitzador; del *susto* hem quedat així blancs i afinats...

Però a l'acabar el primer ball, el *maestro Ribas*, amb aquell seu somriure característic, digué:

—Bé, nois; això d'*afinats* és un dir...

.....

Tot parlant de la processó de Corpus, l'*Abierto* hi torna:

—Es veu que el que va inventar aquesta processó era molt mala persona, perquè de *Cor... pus!*

—Però—contesta En *Torriente*—també es veu que era molt enraonador, ja que després de Corpus, *vui... taba!*

—I a més—reprèn el jove violinista *Ivito*—que per fer una processó es necessita dues o tres centes persones, i nosaltres som sis, i sis *professós*.

.....

—Veiam—diu el noi *Abierto*—Sabeu en què s'assembla el meu pare amb Catalunya, durant els moments actuals? Doncs en que a Catalunya, ara, Estatut; i el meu pare *és... tutut*.

.....

El noi *Valiente*, tot tocant el bombo:

—*Torriente*, fes un xiste....

I el *violín primero* contesta ràpid:

—*Xis te rabentessis!*

.....

I así sucesivamente.

.....

Consti, per el nostre descàrrec, que els autors de tot això, són els components de l'orquestrina dels cinc Joans, per nom científic «Young-Jazz», per altra part bons amics nostres, i que, passat d'això, són uns xicots excel·lents. Són pocs, però toquen força bé... a ratos. A ells, doncs, vagi tota la responsabilitat.

■ Aquelles simpàtiques nenes que es diuen Maria i Rosita i que el seu treball és fer córrer l'agulla de les màquines de cosir d'una marca molt important en una travesia de la plaça, fa dies que també es dediquen a fer córrer les flors que hi ha en el nostre parc.

Com que dels nostres avisos no varen fer-ne cas, perquè som joves i barba mech, els hi advertim que si no volen fer-nos enfadar no hi tornin i que tinguin ben present aquell ròtul que diu: «Respecteu els arbres i les plantes, si us plau» i si no us plau... també.

■ L'elegant Mary de la Font de l'Angel, en les sardanes del Firal de la setmana passada, va dir tres vegades «poca-solta» a un jove místic, sense desxifrar-li el motiu.

■ La bufona cambrera d'una confiteria del carrer de Sant Esteve, ha sofert una important millora pel color moreno que ha agafat en els banys de mar presos fa pocs dies.

■ A la mesa de la caserna del Carme, i en les darreres eleccions, es llegí una candidatura que, encapçalada en el nom de l'Ayats hi seguien els noms de quatre toreros.

Si en lloc del senyor Ayats, el que votà aquesta candidatura, hi hagués posat el nom d'un candidat d'esquerra, nosaltres que la sentírem s'ens haurien tornat les galtes vermelles de vergonya. Voleu una mostra més evident de la ignorància, del poc sentit polític i de la manca de cultura de certs elements de *dreta*?

Fóra bonic de veure «Lalandes» al Congrés. A ben segur que s'hi repartirien «rabos y orejas» però sobretot orelles i molt grosses per cert.

■ No hem dubtat ni un moment de que l'empresa del Teatre va lamentar en gran manera que «El Deber» i sobretot «La Traïció» no parléssin del «vaudeville» i d'En Santpere, perquè com sap tothom quan aquests periòdics toquen el bombo «*entradón seguro*» i cal posar el rètol «despatxades totes les localitats».

Felicitem a l'empresari perquè dóna espectacles variats.

■ Creiem que les autoritats deuriem manar regar el nostre Passeig de Blay quan menys dues vegades al dia, ja que el no fer-ho així els vespres a l'hora que es passeja la gent hi ha molta pols i per tant hem rebut una comissió de distingides damiselles preguntant expossem aquest fet perquè es troben que a casa seva s'empolven per gust i al Firal les empolven per força.

Tenen tota la raó; que es regui doncs!

■ Entre els concurrents a les sessions donades pel «Caldo Maggi» hi veïrem En Deu, que no l'havíem vist al Teatre des de que va ésser *concejal*. Es veu que era caldo d'arroç.

■ El trio olotinista Enriqueta, Nita, Conxita, es veu que per donar «echares» als joves olotins, s'asseuen sovint en un banc del firal i a ésser possible sempre, al costat d'un vell.

Aquest dia, però, ho feren al costat del jove i elegant «Rufino». Apa, maques que va anar bé, eh!

■ En una fulla que corria per Madrid s'hi llegia:

«Cuando las tribus catalanas vinieron a España y se instalaron en el territorio español, que hoy ocupan las provincias de Barcelona, Gerona, Lérida y Tarragona...»

I ara, com que són tant bons i nosaltres tant dolents, si fem força bondat ens hi deixaran estar com si fóssim a casa nostra. Es simplement una qüestió d'hospitalitat el que els catalans ens estiguem a Catalunya; en canvi ells, els que hi venen a *enriquecernos con su trabajo*, han pres possessió de casa seva. Entesos?

■ Sabem que hi ha algun mestre i mestressa de la nostra localitat i també dels voltants, que com que no saben un borrall d'ortografia catalana i tenen mandra d'aprendre-la o no s'hi veuen amb cor, no fan res més que combatre i no donar compliment al decret més elemental de la pedagogia que diu que els infants han de començar d'aprendre en l'idioma que pensen i en el que parlen en els primers anys de la vida.

Contra la ignorància i la ganduleria de certs mestres i inspectors que patim en les nostres comarques, caldrà fer servir arguments més contundents que els usats fins avui. I més si tenim en compte que la majoria d'aquests eren uns gossets incondicionals de la gent del Directori i que contínuament *rodejaven* als seus cacics. Cal que preparem una pila de *Bastonades*.

La batalla de la Llengua

Pel seu enaltiment

Assistiu a la sessió de cinema en català, que es donarà dimarts vinent en el Teatre Principal, organitzada per «Palestra».

Trucades d'altri

Essent moltes les trucades que ens envien perquè siguin publicades en les nostres planes, hem creat aquesta secció perquè en ella hi puguin cabre totes aquelles que estiguin bé o que de tan malament facin

riure, sempre, però, que estiguin d'acord amb el tarannà del periòdic.

La nineta rossa

Jo no sé què em passa
quan veig els seus ulls,
el cor se'm para,
el peu fa trip-trap,
el polç ja no em marxa
i em ve mal de cap.

Aquella nineta
del vestit vermell
de galtes rosades
i daurat cabell,
creieu, m'aclapara,
no em deixa dormir,
em fa perdre la gana
de tan fer-me patir.

Jo prou que m'ho trobo
de què estic malalt
i els metges poc saben
quin és el meu mal;
el remei per guarir-me
sols a mà d'ella està
i sabeu què em recepta
si bé vull curar?
Doncs diu que diumenge
hi tinc de tornar.

R. AMONET

■ Senyors «lluïsos» i «demás similares del ramo», no perdin el temps enviant telègrames per Madrid ni en fer tanta escudella, que En Segura no tornarà pas.

Els primos ja fa dies que s'han acabat, i amb més motiu es tenia d'acabar també el «primado». No s'amoïnin per això, ja demanarem que en posin un altre de ben nou i ben maco, però Segura, no! - *Pep-hito*.

■ Homes purs de catalanisme i bons com En R. Casabó i E. Genover, és llastimós tenir-los de preguntar fent una gran rialla: Què, encara sou de la Lliga? - *Pep-hito*.

Els que no votin o combatin l'ESTATUT no són, no poden ésser catalans encara que portin el cognom de català. Són successors d'alguna de les abominables violacions que cometeren a Catalunya els exèrcits d'En Felip V. No poden ésser altra cosa, pobrets!

Les Festes de Nostra Dona del Carme

(Per vaga dels nostres redactors, copiem la ressenya que d'aquesta festa en feia aleshores «Rialles»):

«Varen ésser unes festes lluïdíssimes... els veïns d'aquell barri i els pabordes ho confeccionaren tot molt bé.

El programa començà a l'inrevés:

Dia tal, a dos quarts de vuit del vespre rosari, sermó, etc.

A les vuit del matí, missa, etc.

Al vespre, sardanes i traca Valenciana pel pirotècnic de Segorbe... no es registrà cap atrac, només que alguna que altra trepitjada i...

El dia de la processó el que duia l'àliga no portava enagos, (això era abans; ara balla el drac).

El nostre bon amic, Emili Sala, va dur el penó tan rebé, que diuen que els frares el volen tornar a llogar a l'any que vé, va bé.

El castell de focs va ésser espetarrant. ¡Bum... pum!... patim!... patam!... pum!... Barra-bom!... Pom!... pum!... blum!... No hi havia cap pet que fes pudor, alabat sigui Déu, tot és fer barrila.

Es varen engegar totes les rodes menys una que va quedar encastada a la paret de can Plantalec. Com que el pirotècnic va pirar encara hi és.

La Banda dels Salessians era composta gairebé tota de nois petits i tenien poc vent... però bon vent; vull dir que ho feien bé i afinat.

La Banda de cornetes va tocar un troç de l'Àve Maria de Gounot, molt bent tocat, allò de te, te, te, ta, te, rom, rom, rom, pa-tum.

NOTA: Avui hem sabut, però, que si l'Emili portà tan bé el penó, va ésser perquè ja feia dies que s'hi assajava amb una escombria a casa seva»

Ens han dit...

Que En Bastons, que és parent de mossèn Bustins, però que fa de mestre a can Bastans, es renta la cara com els gats; sinó que ho fa amb totes les quatre potes.

Que aquest subjecte es veu que no coneix aquell llibre escolar que diu «Debes lavarte los piés cada dos meses o tres».

Que totes aquestes reflexions són motivades per el cas inaudit de la pell del seu coll, que és verge d'aigua.

Que sí, que porta el coll molt brut.

Que li convé molta estella... sabonera.

Que vigili, que de bruts així no en volem, i podria ésser que se l'ataqués a cops d'*apellido*.

Que els «Mosqueters» se'ls gasten.

Que d'ençà que no van al cine els diumenges, poden fer el «xarop» dia per altre.

Que d'aquesta manera la seva *dulzura* augmentarà.

Que per això, i per estar voltant sempre entorn d'un «Buch», els hi podríem dir amb tota propietat *Zánganos*, en lloc de «Mosqueters».

Que l'*auto-riego* continua essent-ho, perquè encara porta el nom de *Cuerpo de Bomberos*.

Que ja és hora que li canviïn.

Que ho recomanem al senyor Alcalde.

Que li recomanem també el rètol: *Albergue Infantil*.

Que aquell músic sabater que s'enfada quan toquen els *cabeçuts*, hauria de pendre una bona porció d'oli de resina.

Que té una llengua molt bruta.

Que és de la pell d'En *Barrabab*.

Que val més que calli, o sinó nosaltres xerrarem tot allò de la falsilla envainada, de les cent pessetes del vot, del plat de carn d'olla, del coll d'ànec i d'una infinitat de bestieses més, que donarien el cop.

Que per anar a La Bajol no calia que anés a fer-se treure el passaport (?).

Que no n'hi ha pas per enfadar-se quan sent que toquen els *cabeçuts*.

Que per la propera festa major, ell els tocarà.

Que el millor remei per la *gran fòbia* que gasta és esbravant-se cantant contra el geperut: *Geperut d'on vens?*—*De la muntanya a passarel temps*. etc.

Que la veritat abans que tot.

Que diu que toca tant bé.

Que això és un dir.

Que la veritat és que no toca ni a dalt ni a baix.

Que ell voldria ésser mosso d'Esquadra per apallissar els pobres.

Que ell va ésser el desvergonyat que va escampar arreu que EL DESPERTADOR havia pagat 2000 pessetes de multa. (Trapasserot).

Que les nenes més maques del Patronat comencen a esgarriar-se.

Que per això la nena del paraigua, Magdalena, ballava amb molta emoció per primera vegada al «Centre Obrer».

Que li va plaure molt i diu que cada diumenge hi anirà.

Que a la Martínez no li va pas plaure llegir el llibre «Los tres mosqueteros» que li oferiren al Firal.

Que la simpatiquíssima Josefina de Sant Roc era molt bufona, però una mica pretenciosota.

Que el dissabte passat i d'altres en un cosidor, brebetejava contra unes no menys simpàtiques ninetes d'un altre cosidor.

Que aquestes volien esgarrapar-la.

Que ho sentiríem pels desperfectes a una *pepa* de carn i ossos.

Que sí; que es diu Pepeta.

Que també va rebre un bon amic nostre.

Que «qui tira pedretes, tira amoretes»...

Que li hauríem d'aconsellar que amb l'amic no hi ha res a fer.

Que fa uns dos anys que ha passat «a la reserva» i per tant no es cotitza com ella.

Que sí; que és molt bufona.

Que la «Conxita» altra volta s'ha tornat llaminera.

Que dijous hi havia vodevill al Teatre.

Que no hi havia gaire gent, perquè al Carme els hi feien la competència.

Que això dels focs artificials és una cosa molt divertida.

Que els *coets* s'enlairen i les *rodes* giravolten.

Que «quan s'enlairen els *coets*...» no bada pas tothom.

Que ens estan arreglant el carrer de davant la nostra redacció.

Que ja li convenia.

Que a la simpàtica Maria se li ha inflat un dit.

Que nosaltres ho sentim molt, i no arribem a comprendre com això precisament li ha passat a ella.

Que seria de doldre que això li privés d'anar a ballar demà a can Fontanella.

■ Estem enterats que el Bloc Obrer Camperol d'Olot, té anunciada una conferència, a càrrec d'En Jaume Miravittles, per avui a les deu de la vetlla, als Claustres de l'Hospici, versant sobre el tema «El moment polític actual i el Comunisme».

En «Acció Ciutadana» apareix equivocat el lloc on s'ha de celebrar aquesta conferència.

El simpatiquíssim i elegantíssim En Pere Bretxa, futur candidat a la presidència del *castigo olotense*.

■ Són molts ja els comerciants que han retolat llurs anuncis en català. Els olotins hauríem de tenir una especial atenció en fer les compres a aquests establiments que ens inviten amb la llengua que parlem. Més endavant procurarem publicar-ne la llista.

■ El nostre repartidor *mister Pepito Xec*, ens demana que el felicitem amb motiu de celebrar el seu *cumple-años*. Queda complagut. (S'accepten puros).

■ Més d'un dels nostres artistes espera guanyar-se les despeses de les Festes del Tura i l'*esmoquing* pel Ball-Pla, amb el premi de cent drets que, segons sembla, oferirà l'«Atracció de Forasters d'Olot», al millor Cartell que se li presenti al Concurs.

Nosaltres aconsellàrem als pinzellaires que hi concorrin, que s'abstinguin de fer-hi el campanar d'Olot o els gegants. Veïam si tindrem l'honor de veure guanyador a un paisà nostre o si ens pisparà el premi un foraster.

■ Avui aquesta nit es tocaran sardanes a la placeta del Carme, i demà a la nit, a la Plaça del Palau, s'hi celebrarà un gran ball, amenitzat tot per la cobla-orquestrina «La Principal Olotina».

NOTICIARI FOX

Organitzat pel jovent del Casal Català tindrà lloc aviat un importantíssim Campionat de *Ping-Pong*.

Ens dinen aquests amics que el preu d'inscripció serà de 2 pessetes i que les bases es troben penjades a la tableta d'anuncis del Casal. Començant el dia 2 d'Agost.

Per aquest Campionat han estat oferts valuosos regals de la Junta del Casal, de don Pere Mas Palol, de la casa de mobles «Les Tres Portes», i d'altres que en el moment oportú es farà públic, i s'exposaran en una botiga.

■ Avui a dos quarts de deu del vespre, al Restaurant de l'Estació hi tindrà lloc una extraordinària sessió de cinema a l'aire lliure.

L'entrada serà gratuïta, havent-hi a més un acurat servei de cafè i refrescos a càrrec dels competents germans Llorens.

■ Per les properes festes de Sant Jaume sabem que es preparen grans balls al Casal Català, Centre Obrer, Centre Fontanella i Indústria i Comerç. Procurarem assistir-hi.

■ Divendres vinent tindrà lloc a Sant Jaume la inauguració d'un nou Centre Catalanista Republicà.

Entre altres oradors hi parlaran els nostres amics Joan de Garganta, Dot-Arxè i Miquel Pagès.

Olot : Impremta de Pere Aubert : Nou de S. Antoni, 7